

Bruksela, 23 kwietnia 2021 r.
(OR. en)

7683/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0355 (NLE)

ENV 209
ENT 62
ONU 36

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Wniosek Unii Europejskiej dotyczący decyzji Organu Wykonawczego Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości: metoda dokonania aktualizacji w tabelach 2–6 załącznika II do Protokołu w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości (zwanego „protokołem z Göteborga”) zmienionego w dniu 4 maja 2012 r., w celu uwzględnienia zmian w składzie Unii Europejskiej.

WNIOSEK UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCY DECYZJI ORGANU WYKONAWCZEGO
KONWENCJI W SPRAWIE TRANSGRANICZNEGO ZANIECZYSZCZANIA POWIETRZA
NA DALEKIE ODLEGŁOŚCI: METODA DOKONANIA AKTUALIZACJI W TABELACH 2–6
ZAŁĄCZNIKA II DO PROTOKOŁU W SPRAWIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAKWASZENIU,
EUTROFIZACJI I POWSTAWANIU OZONU W WARSTWIE PRZYZIEMNEJ
DO KONWENCJI W SPRAWIE TRANSGRANICZNEGO ZANIECZYSZCZANIA
POWIETRZA NA DALEKIE ODLEGŁOŚCI
(ZWANEGO „PROTOKOŁEM Z GÖTEBORGĄ”) ZMIENIONEGO W DNIU 4 MAJA 2012 R.,
W CELU UWZGLĘDNIENIA ZMIAN W CZŁONKOSTWIE W UNII EUROPEJSKIEJ.

Projekt decyzji w sprawie aktualizacji wartości bazowej emisji i zobowiązań do redukcji emisji
w przeliczeniu na zanieczyszczenie Unii Europejskiej zawartych w tabelach 2–6 załącznika II do
protokołu z Göteborga, zmienionego w 2012 r., w celu uwzględnienia zmian w członkostwie Unii
Europejskiej

ORGAN WYKONAWCZY,

Zważywszy, że zmiany w członkostwie w Unii Europejskiej powinny znaleźć odzwierciedlenie
w wartości bazowej jej emisji oraz w jej zobowiązaniach do redukcji emisji w przeliczeniu na
zanieczyszczenie zawartych w tabelach 2-6 załącznika II do Protokołu w sprawie przeciwdziałania
zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej („protokół z Göteborga”),
z późniejszymi zmianami, z 2012 r.,

Odnotowując, że w celu uwzględnienia zmian w członkostwie w Unii Europejskiej należy ustanowić metodę aktualizacji wartości bazowej emisji i zobowiązań do redukcji emisji w przeliczeniu na zanieczyszczenie, opartą wyłącznie na wyliczeniach matematycznych przeprowadzonych z zastosowaniem jedynie informacji już zawartych w tabelach 2–6 załącznika II do protokołu z Göteborga ze zmianami z 2012 r.,

Przypominając, że na 36. posiedzeniu Organu Wykonawczego (ECE/EB.AIR/137) strony konwencji zwróciły się do Unii Europejskiej o rozważenie dalszych działań w odniesieniu do ewentualnych procedur, zgodnie z którymi można by dostosować pułapy przewidziane w protokole z Göteborga, tak by odzwierciedlały członkostwo w Unii Europejskiej; stwierdzając, że kwestie dotyczące pułapów emisji Unii Europejskiej mają również zastosowanie do unijnych zobowiązań do redukcji emisji,

Z zadowoleniem przyjmując wejście w życie w dniu 7 października 2019 r. protokołu z Göteborga ze zmianami z 2012 r.,

1. Postanawia, bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1 protokołu z Göteborga zmienionego w 2012 r., ustanowić – w przypadku zmian w członkostwie Unii Europejskiej – następującą metodę aktualizowania wartości bazowych emisji i zobowiązań do redukcji emisji na rok 2020 i dalsze lata, w podziale na poszczególne zanieczyszczenia, wyrażonych jako procentowe zmniejszenie wartości z 2005 r., zawartych w odniesieniu do Unii Europejskiej w tabelach 2–6 załącznika II do protokołu z Göteborga ze zmianami z 2012 r.:
- Wartość bazowa emisji w Unii Europejskiej, w podziale na poszczególne zanieczyszczenia, jest wyrażona jako suma wartości bazowych emisji w podziale na poszczególne zanieczyszczenia w państwach członkowskich Unii Europejskiej, z uwzględnieniem ewentualnych przystąpień do Unii Europejskiej lub wystąpień z niej.
 - Zobowiązania Unii Europejskiej do redukcji emisji, w podziale na poszczególne zanieczyszczenia, w tabelach 2–6 załącznika II do protokołu z Göteborga zmienionego w 2012 r. wylicza się w następujący sposób: a) stosując do poziomów emisji danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z 2005 r. współczynnik zobowiązania do redukcji na 2020 r. tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, co pozwala otrzymać poziom redukcji, który należy osiągnąć, wyrażony w kilotonach; b) dodając razem redukcje wyrażone w kilotonach, które mają osiągnąć wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej w kilotonach, wyliczone zgodnie z lit. a); oraz c) wyliczając wartość procentową redukcji dla Unii Europejskiej poprzez podzielenie sumy redukcji, które należy osiągnąć, otrzymanej zgodnie z lit. b), przez sumę wartości bazowych emisji z 2005 r. dla każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wyrażoną w kilotonach, oraz pomnożenie wyniku przez 100.

2. Postanawia, że Unia Europejska przekaże na piśmie Sekretarzowi Wykonawczemu Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych wartości bazowe dla emisji za 2005 r. oraz zaktualizowane zobowiązania do redukcji emisji w podziale na poszczególne zanieczyszczenia, zaktualizowane w celu uwzględnienia zmian w członkostwie w Unii Europejskiej, w oparciu o metodologię zawartą w ust. 1, a on następnie przekaże wszystkim Stronom Konwencji w celach poglądowych zaktualizowane dane liczbowe, łącznie z odpowiednimi wyliczeniami.
-